

عنوان مقاله:

ماهیت تاویل قرآن در آیات و روایات و بررسی دیدگاه های مشهور بر اساس آن

محل انتشار:

پژوهشنامه تاویلات قرآنی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

محمدهادی قهاری کرمانی - گروه معارف اسلامی دانشکده حقوق و الهیات دانشگاه شهیدباهنر کرمان

خلاصه مقاله:

مفسران و دانشمندان علوم قرآنی درباره ماهیت تاویل قرآن دیدگاه های متفاوتی ارائه نموده اند. علت این اختلاف نظرها آن است که ماهیت تاویل قرآن به صراحت در آیات و روایات تعریف نشده است؛ لذا بهترین راه برای معناشناسی تاویل قرآن رجوع به آیات و روایات است تا بر اساس کاربردهای قرآنی و روایی این اصطلاح، ماهیت تاویل قرآن کشف شده و تعریفی جامع برای آن ارائه گردد. از این رو در این پژوهش برآنیم تا با روش توصیفی - تحلیلی، ضمن بررسی آیات و روایاتی که در مورد «تاویل قرآن» وارد شده است، ماهیت تاویل قرآن را کشف نموده و سپس بر اساس آن به بررسی و نقد دیدگاه های مشهور درباره چیستی تاویل قرآن بپردازیم. مهم ترین نتیجه این تحقیق آن است که طبق آیات و روایات، تاویل قرآن در معنای خاص به شش معنا می باشد که عبارتند از: معنای باطنی آیه، مصداق باطنی آیه، مصداق آیه در گذر زمان (جری و تطبیق)، مصداق عموم یا اطلاق آیه، تحقق مفاد آیه (مصداق خبرهای غیبی و پیش گوئی های قرآن) و معنای آیه متشابه. همچنین تاویل قرآن در معنای عام علاوه بر شش معنای یادشده دو معنای دیگر را نیز در بر می گیرد که عبارتند از: معنای ظاهری و مصداق ظاهری آیه. بر این اساس، دیدگاه های ابن تیمیه، علامه طباطبایی و آیت الله معرفت در مورد ماهیت تاویل قرآن قابل نقد خواهد بود.

کلمات کلیدی:

معنای تاویل، تاویل قرآن، روایات تاویلی، ابن تیمیه، علامه طباطبایی، آیت الله معرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1241322>

